

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Факултет по славянски филологии

**ПРОТОКОЛ ОТ ЗАСЕДАНИЕ НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА
ФАКУЛТЕТА ПО СЛАВЯНСКИ ФИЛОЛОГИИ**

На 07.11.2015 г. от 10 ч. в Аулата на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ се проведе отчетно-изборно заседание на Общото събрание на Факултета по славянски филологии.

РЕГИСТРИРАНИ НА 07.11.2016 Г. ЗА УЧАСТИЕ В ОБЩОТО СЪБРАНИЕ В
ПРЕДВИДЕНИЯ ОТ ПРАВИЛНИКА СРОК

Хабилитирани и нехабилитирани преподаватели: 115

Аглия Георгиева Маврова, Албена Найденова Мирчева–Жечкова, Албена Проданова-Стаменова, Алла Анатолиевна Градинарова, Амелия Веселинова Личева, Ангел Георгиев Ангелов, Ангел Маринов Петров, Ангелина Иванова Вачева, Андрей Тодоров Бояджиев, Анета Гергова Димитрова, Ани Антонова Бурова, Анна Сергеевна Баранова, Анна-Мария Костова Тотоманова, Антония Димитрова Радкова, Антония Михайлова Замбова-Петрова, Атанас Росенов Атанасов, Аугусто Веселин Ечевери-Чуковски Биляна Борисова Гаврилова, Биляна Кирилова Радева-Гезенчова, Биляна Михайлова Иванова, Богдана Паскалева Паскалева, Бойко Пенчев Пенчев, Валентин Миланов Гешев, Валери Стоилов Стефанов, Василка Иванова Алексова, Величко Иванов Панайотов, Венера Георгиева Матеева-Байчева, Венета Величкова Савова, Весела Стефанова Шушлина, Витка Иванова Делева, Владимир Атанасов Иванов, Владимир Любенов Жобов, Владимир Николов Колев, Владимир Симеонович Манчев, Владислав Огнянов Миланов, Галина Тотева Петкова, Георги Стоянов Колев, Гургана Кирилова Дачева, Гургана Руменова Ганева, Дарин Войнов Тенев, Дарина Максимова Младенова-Михайлова, Диана Кирилова Иванова, Диана Петрова Атанасова-Пенчева, Диляна Денчева Денчева, Добромир Григоров Григоров, Екатерина Николова Търпоманова, Елена Иванова Христова, Елена Кирилова Стойкова-Раденкова, Елена Любомирова Хаджиева-Меродийска, Елена Николова Руневска, Еньо Константинов Стоянов, Жана Василева Станчева, Иван Стойков Иванов, Илка Любенова Бирова, Ина Илиева Христова, Ирен Борисова Александрова, Искра Владимировна Христова-Шомова, Йовка Великова Тишева, Калин Руменов Михайлов, Калина Бахнева Бахнева, Катя Боянова Станева, Красимира Александрова Петрова, Красимира Славчева Алексова, Ласка Ангелова Ласкова, Любомир Ботевич Жилев, Людмила Евлогиева

Павлова, Людмила Зарева Берковска, Маргарет Драганова Димитрова, Маргарита Захариева Младенова, Марианна Кирилова Конова, Марина Георгиева Джонова, Мария Димитрова Илчевска, Мария Калинова Байтошева, Мартин Стефанов Стефнов, Мая Йовкова Падежка, Мая Николаева Радичева, Надежда Ангелова Стоянова, Надежда Петкова Делева, Надежда Петрова Александрова, Наталия Младенова Христова-Пеева, Николай Георгиев Папучиев, Николай Христов Чернокожев, Николина Николаева Нечаева, Ноеми Асенова Стоичкова-Иванова, Огнян Борисов Ковачев, Павлина Благоева Мартинова-Иванова, Панайот Димитров Карагъзов, Паулина Теодорова Стойчева, Петко Димитров Петков, Петър Виктор ШИшков, Петя Начева Осенова, Радост Ангелова Железарова, Райна Христова Камберова, Росица Найденова Стефчева, Ростислав Александров Станков, Румяна Лъчезарова Станчева, Румяна Парашкевова Парашкевова, Русана Христова Василева-Бейлери, Силвия Атанасова Петкова, Сирма Симеонова Данова-Сабоурин, Славея Димитрова Димитрова, Станка Недялкова Панова-Варадинова, Стефанка Боянова Абазова, Стилиян Иванов Стойчев, Татяна Гаврилова Ангелова, Татяна Димова Славова, Татяна Игоревна Алексиева, Тиха Бончева Георгиева, Фотини Янис Христакуди-Константиниду, Цветана Христова Ралева, Цветанка Димчова Аврамова, Цветанка Йорданова Хубенова, Ценка Георгиева Такова, Яна Любенова Сивилова

Докторанти – 0

Студенти – 16

Антония Атанасова, Атанас Нейчев, Веселина Николова, Венера Димитрова, Гургана Попова, Даниела Петрова, Деница Христова, Дорета Стефанова, Елина Липова, Зорница Тенчева, Исидора Георгиева Павлова – Бороджиева, Калоян Христов, София Велчева, Татяна Ангелова, Теодора Йорданова, Траяна Минкова,

Служители – 3

Елка Недялкова Миленкова, Ина Владимирова Михайлова, Лора Страхилова Султанова

Доц. Дарин Тенев: Уважаеми колеги, длъжен съм да ВИ информирам, че дотук регистрираните са 119 от 134 по списък. Така че нашето събрание може да започне. Имаме кворум.

Доц. Маргарита Младенова: Уважаеми колеги, предлагам на Вашето внимание дневния ред така, както беше обявен в поканата за днешното заседание на Общото събрание на Факултета. Моля който е съгласен с така предложения дневен ред да гласува.

Има ли против? Не виждам. Въздържали се? Няма. Следователно дневният ред е приет единодушно.

Освен това, налага се да изберем двама преставители на общността на нехабилитираните преподаватели в Общото събрание на СУ на мястото на доц. Владислав Миланов и доц. Красимира Петрова, които вече не са нехабилитирани преподаватели и с това намаляват представителите ни от тази квота. Затова моля колегите нехабилитирани преподаватели да останат след края на заседанието на нашето Общо събрание, за да гласуват за двама свои представители в Общото събрание на СУ. Бюлетината вече е подготвена.

А сега по т. първа от дневния ред давам думата на г-н Декана доц. Бойко Пенчев да представи своя Доклад.

Доц. Бойко Пенчев: Уважаеми колеги, ще се опитам съвсем накратко да представя пред Вас предизвикателствата от миналата година, която беше доста трудна. Наложих се да изработим нови учебни планове, започна нова институционална акредитация и атестирахме около 60% от целия персонал на Факултета. Ще започна с болната тема – финансирането. В нея започнаха да действат нови два нови фактора, които предизвикват необходимост от все по-строга отчетност и затова ни се налага да попълваме всевъзможни формуляри с данни и преди всичко таблици. Това, което някои от нас, включително и аз, наричаме бумащина и бюрокрация, се опасявам, че няма да намалее, напротив, ще се увеличава. Все повече данни ще бъдат събирани и единственият начин да се справим с това море от информация, което се изисква от нас, е да използваме различните електронни системи, които ще ни позволят да подредим тази информация. Така че, както виждате, едно от последствията в тази таблица, която е на Вашите екрани, с виолетово са отбелязани онези последствия, които са, да ги наречем, положителни, а с червено – диалектиката – онова, което е по-скоро отрицателно. Вторият държавен фактор, наред с новата държавна политика, това е новата методика за определяне на бюджета на факултетите, спусната в началото на учебната година от МОН. Основната част на тази методика е, че приходната част в бюджета на факултетите вече се формира не според броя записани студенти, а според броя изнесени академични часове от преподаватели на факултета във всяко едно професионално направление като дял от общия брой часове в това направление. Това е, бих казал, революционна промяна в начина, по който се формират факултетните бюджети. Какво означава това с прости думи? Това означава, че ако ние водим часове по български език, в Юридическия факултет и тези часове представляват 1% от общия брой часове в „Право“, то ние ще получим и 1% от субсидията, която дотогава 100% е оставала в Юридическия факултет. И добрата новина е, че не става дума за 1%, а за значително по-голямо число. Всъщност новата методика на бюджета осъществява нещо, за което винаги сме настоявали – да бъдат отчитани преподаванията ни в другите факултети. Сега вече това е факт. На практика, тези два фактора, които изтъквам пред Вас, сякаш са отговор на нашите желания, на нашите молитви. Само че, когато молитвата се изпълни, се оказва, че има и някакъв не толкова благоприятен ефект. Новата методика веднага се отрази и върху картината на бюджета. Виждате как

изглежда нашият бюджет през 2016 година, отчетен, с над 2 000 000 000 дефицит, а в подробния отчет е показано как това е всъщност традиционната стойност на нашия дефицит през последните две-три години, така че, нищо изненадващо. В новия бюджет за 2017 г. дефицитът е намалял наполовина. И това се дължи не на направените икономии, не защото сме привлекли двоен брой студенти, всичко си е останало на практика същото, но се е променила методиката и вече са отчетени часовете в другите факултети. Ако обърнете внимание, и този втори фактор носи последствия, които бяха виолетови, т.е. положителни, добри, и червени, т.е. отрицателни. Какви са проблемите, които създава новата бюджетна методика? От една страна, това, за което сме настоявали, вече го имаме: ние получаваме за часовете в други факултети финансова компенсация, но се появи необходимостта за целия Университет от много прецизна организация, отчитане и контрол върху водените часове. Ако се изразя малко грубо – часовете вече са пари, в съвсем буквален смисъл. Всеки един воден час има някакво финансово изражение в бюджета и тези пари често не се вземат от някаква абстрактна общоуниверситетска партида, а от бюджетите на другите факултети. Сами разбирате, че една толкова деликатна материя няма как да се организира без конфликти, ако няма абсолютно категорично, еднозначно, безспорно въвеждане и отчитане на преподаваните дисциплини. Затова и новата бюджетна методика се оказва много мощен стимул за оптимизиране на информационните системи в Университета. Когато бе приложена за първи път се оказва, че в нашия Университет всъщност няма такава система, която да каже къде и какви часове се водят. Тепърва предстои нейното реално въвеждане. Отне повече от месец да се сверят и коригират данните между факултетите. Подчертавам, тук не става дума за часовете по учебен план, които е лесно да се разбере колко са, а за реалния брой часове, водени в потоци и по групи. Например при нас се оказва, че групите не са били въвеждани поотделно в СУСИ, защото досега това не е имало значение, и приходната част на бюджета ни щеше да бъде наполовина по-малка, защото тези часове реално не бяха отчетени, не беше отчетено раздробяването на „Българска филология” на 6 групи, т.е. всички упражнения по учебен план се умножават по 6. Отне ни доста време да убедим Ректорското ръководство, че тези часове са всъщност реално водени, че има грешка, и за да ги убедим, първо трябваше да забележим грешката и след това да докажем какво е вярното състояние на нещата. Това стана възможно благодарение на онези таблици с подробни данни, които Деканското ръководство беше помолило катедрите да дадат още миналата година, т.е. в първата година от мандата на това ръководство, ако си спомняте добре, течеше един процес на събиране на информация за реално водените часове по катедрите. Тогава това изглеждаше някак си излишно, някак си плашещо, но то се оказва изключително важно и полезно сега, когато се смени методиката и изведнъж трябваше много бързо да се каже: не, часовете ни в „Българска филология” не са 30 000, а са 48 000. За такива разлики ставаше дума. Отделно от това, още по-трудно беше признаването на воденето на часове в други факултети. Там също течаха всевъзможни преговори, координирания, съгласувания, всяка една дисциплина, която се е водела, тъй като не е била вкарвана своевременно, да кажем в СУСИ, трябваше съответният Декан да каже: „да, вярно”, разбира се ние трябваше да му изложим някакъв аргумент. Това беше един процес много труден и динамичен, благодарен съм на Ръководителите на катедри „Български

език”, „Български език като чужд” и „Руски език”, където имаше най-много часове, водени в чужди факултети, които трябваше да се отчетат правилно. Така че, ако трябва да обобща, ние виждаме как и двата значими фактора, финансирането за качество и финансирането за водени часове, и двата изискват много прецизна организация, отчетност и прозрачност. Това е нещо, което ми се иска да бъде разбрано от всеки. Няма как да избягаме от този ежедневен процес на събиране и подаване на информация. За часовете. Втората негативна тенденция, до която доведе новата методика, това беше капсулирането на Факултетите. Тъй като се оказа икономически неизгодно в един Факултет да има преподаване на часове от преподаватели от други Факултети, много бързо някои Факултети решиха да намалят това количество часове. Било чрез намаляването им в учебните планове, било чрез замяната на нашите преподаватели с техни собствени, тъй като тогава тези часове се броят като техни. Този процес не сме го оставили просто да си тече, действали сме с всички възможни средства на различните равнища – Учебна комисия, Съвет на деканите, Академичен съвет и т.н. Въпросът за това, че не бива в името на тънките сметки да лишаваме студентите от дадена дисциплина, да се свиваме в собствените си преподавания, това нещо го повтарям многократно на Академичен съвет, за съжаление няма механизъм, по който да се преодолее поне на този етап тази негативна тенденция. Под „механизъм” имам предвид някакви нормативни положения, на които да се опрем. На практика, става дума за една ситуация, в която сме оставени на колегиалното чувство на различните Декански ръководства. Някъде това колегиално и академично чувство е по-силно, другаде е по-слабо. Наистина, това е един от най-тревожните процеси от това, което се случва с нас. За съжаление, както казва Маркс, базата определя надстройката. В случая преподаванията ни в чуждите факултети са надстройка и ако досега това на тези факултети не е струвало нищо, то за това сега трябва да се плаща. Макар и в едни малко абстрактни вътрешноуниверситетски, междуфакултетски разплащания. В края на краищата, на Академичен съвет често се казва: „Важно е как Университетът стои като цяло, какъв е общият дефицит. Помежду си все ще се разберем някак си”. Да, но това не пречи на отделни факултети да си гледат сметката и да намаляват нашите преподавания. Това, което със сигурност трябва да поддържаме като политика, то е да бъдем изрядни в цялостния процес на разпределяне на часовете, въвеждане в СУСИ – всичко това трябва да става досатъчно рано. Според новия правилник на учебната дейност до 30-ти юни катедрите трябва да разпределят своите преподавания за цялата следваща година и това ще се спазва. Нещата са навързани едно с друго.

Минавам нататък, към може би най-важната част от отчета. Как стои нещата с учебния процес, с приема на студенти, с промяната в учебните планове. През изминалата година направихме нещо, което не беше правено от поне 15 години – цялостно преосмисляне и оптимизиране на учебните планове в ОКС „Бакалавър” и „Магистър след средно образование”. Създадена бе такава организация, която да осигури възможно най-добра комуникация между студентите, преподавателите, катедрите, Факултетския съвет и Деканското ръководство. Започнахме със срещи със студентите, анкети за техните желания, формиране на работни комисии, информиране на факултетния съвет, обсъждане на най-стратегическите въпроси на ниво на Факултетен съвет, повторни

разговори с ръководителите на катедри, представители в тези учебни комисии, финални срещи на комисиите по различните специалности и накрая утвърждаване от Факултетен съвет. Мисля, че резултатът беше добър и най-доброто беше, че се научихме повече и по-добре да си говорим помежду си. Мисля, че комуникацията се подобри и това е нещо позитивно в цялата тази работа. Като цяло новите учебни планове бяха плод на неизбежен компромис между различните интереси. Те не са чак толкова нови, това, което е важно да изтъкнем – една стъпка, която е по-скоро консервативна, дано да е за добро – това беше да се запази задължителният характер на модула за учителска правоспособност в „Българска филология” – нещо, което обсъждахме, претегляхме и накрая решихме да запазим сегашното положение. Другото решение, може би революционно, това беше решението да се промени приемът в „Руска филология”, като вече не се изисква определено ниво на владеене на руски език. Колегите от катедрите „Руски език” и „Руска литература” разработиха нов учебен план, в който има предварителен модул, преди започването на учебната година и така се придобиват едни начални знания по руски език и това даде, смея да кажа, изключително добър резултат. Последните години, поне две-три поред, ние имахме драматично малък прием в „Руска филология” от порядъка на 12-14 души, тази година, след промяната на приема вече имаме 32-ма по държавна поръчка, платено обучение, плюс трима чужденци. Мисля, че рискът се оправда. Като цяло приемът в основните ни специалности в „Бакалавър” и „Магистър след средно образование” е доста добър, на фона на битката за студенти, която се води всяка година. Можете да видите числата. На практика ние си изпълваме големия прием в „Българска филология”, със 118 записани студенти, продължава трайният интерес към Българска филология, задочно обучение, отново си изпълваме приема с 46 записани студенти. В „Славянска филология” остават незаети места. Това е една много трайна тенденция, от последните 4-5 години, винаги са около 50 души вместо 70. Но там сякаш нямаме какво повече да направим. Имаме много добра обратна връзка от студентите, завършващи „Славянска филология”, които си намират лесно работа, търсени са, но ученето на славянски език е трудна работа и сякаш и няма кой знае какъв процент желаещи. „Балканистика” по традиция си изпълва приема, който не е толкова голям и в „Руска филология”, както вече отбелязах, имаме двойно увеличаване на приема. В крайна сметка, тази година оставаме с 20 незаети места, а миналата година те бяха 41. На практика сме свили наполовина незаетите места, които остават след кампанията по приема.

Тук е мястото да кажа за въведения нов формат на кандидатстудентския изпит по български език и литература, който беше резултат от много ясно настояване от страна на юридическия факултет, от страна на наши виждания и нагласи. Като цяло изискваше огромна работа. Не само измислянето на нов изпит, който от една страна да удовлетвори външните очаквания към изпита – да не е „плашещ”, както се казва, от друга страна да удовлетвори нашите собствени критерии, да не е прекалено лек и смешен. Справихме се добре, отзивите са много добри. Вие ще видите след малко една графика, която показва засилен интерес – много повече кандидати се явяват на този изпит и това рефлектира и върху кандидатите, които са склонни да запишат и някоя от нашите специалности. Тези числа също ги има в подробния отчет, предоставят ни се от

отдел „Образователни дейности” – колко душа са написали като първо желание, да кажем, „Българска филология” или „Славянска филология” и колко от тях въобще са склонни – написали са го като някакво желание. И двете числа нарастват в тази година за първи път от няколко. Само за да завърша, ще кажа някои неща. За да бъде концептуално измислен този нов вариант на кандидатстудентски изпит, той е и страшно труден като логистика. Ако преди имахме една оценка, която се пише на работата, сега имаме 50 отделни компонента, въпроси, които се оценяват поотделно. Всичките тези 50 числа трябва да бъдат по някакъв начин въведени, обработени, сравнени, проверени, осреднени, минати през арбитър, ако е необходимо, едно по едно, и накрая сумата от точки да бъде приравнена към оценка по шестобалната система. Осем души техническа комисия едвам смогна с обработката на тези неща и то при положение, че въведохме някаква доста силна електронизация и автоматизация. Искам да благодаря на хората от комисията, които вложиха много енергия и време в една инициатива, в която, ако се изложим, веднага ще се разчуе и това ще ни накърни имиджа. Слава Богу, имаме успех. Ето тази графика, за която споменах, как се променя броя кандидати за изпита по Български език и литература през последните 6 години. Те систематично намаляваха, и на първа, и на втора сесия и тази година, както виждате, тенденцията се пречупва и тръгва нагоре.

Идваме до най-проблематичната област – приемът в ОКС „Магистър” след висше образование. Точно тук тази година се оказа неуспешна. Анализираме причините. Отдаваме го донякъде на неуспеха на явяващите се на държавен изпит през есента. Там имаше 50% двойки. Но това е само една от причините. Има нужда от сериозен анализ. Трябва да си дадем сметка, че тези намалели кандидати за магистърските ни програми са някаква форма на оценка на студентите за това какво им се е случило през предишните 4 години, и най-важното – каква практическа реализация виждат чрез нашите магистърски програми. Не бяха променяни магистърските програми в доста дълъг период от време. В процеса на тези промени, които текат в Университета на различни нива, сякаш точно магистърските програми останаха малко на завет. Но ми се струва, че времето на спокойствието свършва и Ректорското ръководство има доста сериозни идеи в тази посока. Това ще е нещо, за което трябва сериозно да помислим. Ето как стоят нещата в табличен вид. Това са осреднени данни. Под магистърски програми в „Българска филология” се разбират всички обезни програми, 12 на брой, които не са към „Руска филология”. Тези числа са обобщени, сумиран е общо броят ни студенти. В отчета имате, разбира се, и подробна таблица, по отделни магистърски програми. По традиция, разбира се, програмата „Преводач-редактор” има най-много кандидати, но и там има спад, не е както предишни години, другите имат по 5-6 души студенти, За съжаление има слаб интерес към фундаменталните магистърски програми с фундаментална научна насоченост, т.е. „Лингвистика”, „Литературознание” – онези програми, които обикновено от тях идват и докторантите ни. Т.е. това, което се усеща, е интерес към някакви изцяло нови или практически ориентирани програми, а не толкова към задълбаване във фундаменталната наука и академична кариера. Както виждате, имаме много незаети места, това за първи път се случва, те са по-малко, отколкото са били предишната година, бройките държавна поръчка и те също остават

незаети. При прием общо 81 места ние имаме записани 55 души държавна поръчка. Ето го и приемът като тенденция през последните 8 години. Виждате къде сме били, 110-120, 2015 беше първият сериозен спад, миналата година бяхме по-добре, но тази година отново слизаме надолу. Безспорно трябва да се направи необходимото на тази тревожна тенденция да ѝ се противодейства по някакъв начин.

Няколко думи за обучението в другите образователни форми извън ОКС „Бакалавър” и „Магистър”. В предишните си доклади пред Вас съм изразявал това като пожелание, като стратегия за развитие – повече студенти, които да се обучават в следдипломна квалификация. Тук също нещата потръгнаха. Създаден бе Център за следдипломна квалификация и образователни инициативи, чиято задача е да осъществява по-добра координация между катедрите, Деканското ръководство и Отдела за следдипломна квалификация. Бяха разработени и приети 31 програми за продължаваща квалификация, насочена най-вече към учителите, към една от програмите беше проявен силен интерес и в партньорство с МОН беше възложено да проведем обучение на 180 учители, една сериозна заслуга, основната инициатива за която е на директора на центъра, проф. Адриана Дамянова, която не е сред нас, тъкмо защото е заета с този обучителен процес. Оказа се, че нашите представи са малко идеалистични, наивни, че ние ще предложим нашата висока компетентност и експертиза да квалифицираме учителите. Има средства всяко едно училище по закон за такава дейност, но се оказва, че това е един много наситен пазар. Страшно много организации, включително частни, предлагат такива обучения и някои от учителите, не всички, разбира се, гледат не какво се предлага, а питат дали има спа в предвиденото обучение. Така че при липсата на спа център малко ни е трудно да развиваме тази дейност, но се справяме.

Специално няколко думи и за студентите, идващи по „Еразъм” и специализантите. Тук имаме нарастващ приток на студенти, просто е нужно да се организираме по-добре, да се осигури тяхното качествено обучение и най-важното да се намери начин да бъдат материално възнаградени преподавателите, които извършват това обучение. С програма „Еразъм” вече имаме стъпки в тази посока, със специализантите е все още неясно, но опитваме се със съответните отдели и Ректорското ръководство да разрешим този проблем, тъй като, споделят колегите, понякога специализантите са повече от реодвните студенти и няма къде да бъдат сложени. А за специализантите обикновено не се получава никакво финансиране. Така че трябва да държим сметка и за този сегмент от учебния процес.

Стигам до винаги интересната тема за академичното развитие. И тази година академичното развитие върви нормално. Виждате, както предишните две години и тази година имаме успешно финализирани конкурси за асистент, за главен асистент, за доцент, за професор малко по-малко, но може би тази година ще е по-добра. Зад тези сухи цифри стоят реални съдби, особено в колоните за асистент и главен асистент. Това нещо е обяснено в подробния отчет. Знаете, че имаше колеги на временен трудов договор, които трябваше или да защитят дисертация и да спечелят конкурс за главен асистент, или да напуснат Университета. Даде им се отсрочка от 9 месеца и част от тях успяха да се справят в този период. Тук главната заслуга е на ръководителите на

катедри. Осигурени бяха конкурси за всеки един такъв слуай, стига той да успее да се справи от своя страна с необходимостите. За съжаление някои хора напуснаха Университета, но аз мога да ги погледна в очите и да им кажа, че наистина направихме всичко възможно да бъдат задържани. Просто правилниците трябва да бъдат спазвани и вече се спазват. Ще има подобен случай и с колеги след една година отново, стига те да си планират отсега така нещата, че да не се стига до неприятна ситуация. Няма да влизам в други обяснения и детайли за академичния състав. За инспекторите – също. Мисля, че като Деканско ръководство сме направили всичко възможно да се даде шанс на всеки да удължи за известно време трудовите си правоотношения с Университета, да не бъдат пенсионираны дадени преподаватели или служители. Трябва да Ви кажа, че това не е никак проста работа, тъй като Ректорското ръководство иска да види непрекъснато как се облекчават бюджетните показатели и затова всяка молба за отлагане на пенсиониране се гледа под лупа и минават поне няколко срещи преди да успеем да убедим ресорния Заместник-ректор или самият Ректор, за да убедим, че има нужда този човек да остане поне малко, за да си довърши учебната година или пък да му се даде възможност да се хабилитира. Мисля, че в това отношение сме проявили грижа към всеки в рамките на възможното.

Следващата голяма област в дейността на факултета е разбира се научната дейност и книгоиздаването. Имате подробни данни в отчетаТук само бих щрихирал някои неща. Имаме много богат календар от научни конференции. В Отчета са отбелязани само конференциите, финансирани по НИД или под някаква друга форма. Най-мащабната научна проява беше факултетската конференция на тема „Надмощие и приспособяване”. Конференцията мина успешно с много добра организация, за което заслугата е на организационния комитет с председател проф. Красимира Алексова. Това, което искаме да направим е да има малко по-добра комуникация помежду ни, затова в момента до Катедрите са изпратени едни писма, с които се умоляват колегите да бъдат заявени онеи научни форуми, зад които ще застане Факултета. Да не стане така, че се прави нещо, две седмици преди това аз разбирам, че то ще се случва. Понякога в самите катедри не се знае за някаква проява. Или пък проявата се организира, не знае Деканското ръководство. Това също се отнася и за различни съвместни научни конференции, с, да кажем, Институтите на БАН. На всеки ще се даде възможност да се изяви, но да се знае предварително, да се направи един общ научен календар, да се избегнат и засичанията по едно и също време на конференции и по този начин да знаем помежду си какво правим. Това е нещо, за което напоследък мисля, Ректорското ръководство също на последната среща на Съвета на деканите на Гюлечица имаше изказвания в тази посока – по какъв начин да се съживи общностният дух в Университета. Може би трябваше да го кажа още, когато говорех за магистърските програми, че трябва да задържим интереса на студентите през цялото време на следването – и не само това, като цяло да се опитаме да създадем една развиваща атмосфера. Това не може да стане със заповед на декана, нито на Ректора. Тук много неща зависят от личната воля, от личните интереси, харизма на преподавателите, от самите студенти, но трябва да мислим и в тази посока. Ако всеки казва, че „моята работа е да вляза и да си изнеса лекцията и да си тръгна”, то тогава

наистина нашите студенти ще прекратят обучението си, няма да избират нашите магистърски програми, няма да има и кандидати за докторските ни програми, т.е. това е една най-обща посока за по-голямо информиране и интегриране на нашите усилия като университетска общност. Това е нещо, за което да мислим. В научната дейност, разбира се, имаме основно проектите по НИД, за които слава Богу тази година имаме малко повече средства. В отчета е обяснено колко са били проектите – 24 проекта, за които беше отпусната сумата от 54000лв. Отчетена беше като средства старата сесия, като цяло проектите по НИД се администрат и вървят добре, единствено пак като препоръка бих желал малко по-добра видимост на резултатите от тези проекти. Книгоиздаването – в началото на годината имаше проблеми с Университетско издателство, когато то беше поето временно от проф. Валери Стефанов, нещата се поизчистиха. Имам нормалният ритъм на издаване. Всички наши периодични издания излязоха навреме. Освен тях имаме и 7 книги, сборници или пък авторски книги, които бяха отпечатани в този период. Бих посочил двата учебника, които са жизненоважни за обучението на студентите в нашите специалности, това са „Старобългарски език” на проф. Татяна Славова и „Сръбски език. Втора част” на Татяна Дункова и Биляна Васич. И през следващата година ще имаме за приоритет учебници, учебни помагала, и, разбира се, монографии, с които се участва в някаква процедура. За съжаление винаги издателският план е далеч, далеч по-голям, отколкото капацитета на издателството, на редакторите, а и финансовите възможности на Факултет позволяват. Специално следих в миналите отчети как е било, винаги имаме 6-7-8 книги на година. Без да броя списанията. А в издателския план понякога са по 50 и по 60 заглавия. Очевидно е нужно някакво приотизиране. Също така, това, което залегна като важна насока в нашата дейност – идеята за електронно издаване, което хем ще направи нещата по-леки финансово, хем, най-важното ще осигури по-голяма публичност и достъпност на нашите трудове. Малко се забави, но предстои всеки момент да излезе първото заглавие от тази наша поредица, един сборник на гл.ас. Биляна Борисова. Това е нещо, което наистина върви трудно, ние не сме точно издатели и издателство, но струва си, този научен капацитет, който вие имате да достигне до възможно по-голям брой хора. Особено пък там, където има интерес и в чужбина, т.е. нека не издаваме просто, за да се трупат едни книжни тела в кабинетите, когато имаме електронно издание. Този, който има интерес в тази област, ще стигне до него. Това ще се отрази, разбира се, на нашата цитируемост, на показателите, които отчитаме, и т.н.

Следваща точка, международна дейност. Тук нещата вървят добре. Успешно изпълняваме договорите си по прорама „Еразъм+”, както за преподаватели, така и за студенти. Във Факултета лекции изнесоха 15 преподаватели от чужди университети, във всеки един от семестрите са се обучавали над 20 студенти от университети, с които имаме договор. В това отношение най-голям ангажимент имат колегите от Катедрите „Руски език”, „Руска литература” и „Български език като чужд”. От своя страна 17 преподаватели от Факултета са осъществили преподавателски обмен и са изнесли лекции в чужди университети. Предстои подписването на нови договори с университети в Берлин, Братислава и Рига, развитие има и в участието на студенти от Факултета в практиките по „Еразъм”, които вероятно ще стават все по-привлекателни,

особено за магистрите, така че тук нещата според мен стоят добре – студентите и преподавателите пътуват и това, което ни остава, е да разширяваме тези връзки, които Факултета по традиция има. Разбира се, не всичко е розово и в тази дейност, но в голяма степен негативните тенденции са извън нас. Чували сте вероятно, доста хора проявяват интерес. За съжаление има масова тенденция към трансформиране или направо закриване на лекторати по български език в разни чужди университетски центрове, най-вече в Германия – страна с традиционно силна славистика. За съжаление в момента нещата не стоят много добре. Ако трябва да бъде директен, от българистика в момента се интересуват единствено в Украйна и в Китай. Тези млади нации имат интерес към нашата проблематика, докато стара Европа е обърнала поглед някъде надругаде.

Материалното осигуряване, една точка, която няма кой знае какво да се отчете по нея, за съжаление. Първо, както и преди съм казвал пред Вас, имаме огромен проблем със запушения процес по обществените поръчки в Университета, по-точно това, че фирми са спечелили обществените поръчки, но Университетът не се е разплатил с тях и те отказват да продават, да вършат ремонтни дейности и т.н. Имахме одобрен доклад за финансиране на ремонт на едни апартаменти за нашите чуждестранни лектори, фирмата отказа. Имахме одобрен доклад за освежителен ремонт на третия етаж – за таваните и стените, фирмата отказа. Имахме одобрен доклад за проекционна техника за 5 зали, фирмата отказа. Надявам се, че няма това да е вечно, и до свършека на света да няма фирма, която да изпълни елементарна поръчка, но в момента ситуацията е такава. Има белези на отпушване. Но се надявам да се видят и реални резултати от него. Що се отнася до допълнителните материални възнаграждения, успяхме да издействаме да се изплатят наднормените часове, и ще се опитаме да го направим и за тази година. Моя позиция, както винаги съм казвал, е че за допълнителния труд трябва да се заплаща, макар и това да е доста минимална сума. За съжаление обаче, това, което в предишни години сме правили, вече не можем да го правим, а именно разпределянето на средствата, дошли за качеството по рейтинговата система, като част от тях – като допълнително материално възнаграждение. Може би си спомняте, че се обсъждаха и се изплащаха такива суми преди една година, но с промяната на закона този тип финансиране влиза в общия бюджет на Факултета и ние вече не можем да се разполагаме с него. Тъй като самият бюджет е с дефицит, значи нямаме с какво да е поощрим. . Това не трябва да бъде така, защото непрекъснато се говори да се прави и това, и това, и трето, и четвърто, да се диференцират усилията, да се гони качеството, да поощряваме тези, които влагат повече, накрая излиза обаче, че сме в пълна невъзможност материално да подплатим тези благородни стремежи. Възприе се една практика, която ще продължи, надявам се, за пътувания в чужбина за научни конференции да се подкрепят със сумата от 200 лв. преподавателите от Факултета. Мисля че, не сме ги броили, но доста хора пъуваха по тази линия или поне им се помогна частично да отидат на някаква конференция в чужбина.

Какво ни предстои оттук нататък? Надявам се тази година, която предстои, да бъде малко по-спокойна, да няма толкова големи начинания, които да погълнат цялата ни енергия, да се съсредоточим върху изпипването на по-малки, но по-видими и по-реално

отразяващи се върху академичния живот проблеми. Първо, разбира се, ще се стремим към повишаването на качеството на обучението чрез пълната електронизация на учебния процес, въвеждането на регулярни анкети за проучване на студентското мнение. Темата „контрол върху качеството“ е нещо, от което вече мазоли на ушите ни излязоха,. „Качеството“ стана като преди 30 години „комунизмът“ – всеки говори за тази висша цел,, без да сме много наясно какво се има предвид, но това е в основата на всичко. В новите критерии на Националната агенция за оценяване и акредитация отново още повече това се изисква от нас: система за качеството, контрол за качеството, и т.н. На второ място, подготовка на документацията за програмна акредитация на Факултета. Това нещо не го споменах в Отчета, но то също беше част от доста големия обем работа по събиране на информация, систематизиране и обработка, с която бяха натоварени катедрите, съответно ресорният Заместник-декан проф. Петя Осенова. Имахме да подготвим материалите за институционалната, т.е. общата акредитация на Софийския университет, а сега навлизаме в етапа на нашата собствена, програмна, най-сериозната акредитация. Така че отново ще падне голямото попълване на таблици. Тук е мястото да кажа, че трябва да използваме максимално наличните електронни системи. Например системата СУСИ или системата „Авторите“. Опитваме се да превърнем системата „Авторите“ в един лесен, удобен източник на данни, от които при всеки един повод бързо да можем да изтеглим нужната информация. Вероятно предстои такава промяна при системата „Авторите“, при която ще се даде възможност и ще се изисква и докторантите да влязат в нея със своите публикации. Така че тези акредитационни процедури са непрекъснати, аз имах илюзии, че в този мандат „всичко ни е шест“ и няма да се занимаваме с тях. Оказа се, че това е твърде оптимистично. На трето място, както споменах, нужно е да помислим за нашите магистърски програми, какво те искат, какво очакваме, какво студентите очакват. Също така вече споменатото електронно издаване и осигуряване на публичност на научните трудове на преподавателите от Университета. За това е разговаряно и имаме необходимото уверение, че Университетска библиотека ще ни осигури нужните условия, достъп, така че всичко да бъде направено на едно професионално равнище. Разбира се, в този отчет по-малко се говореше за средства, за дефицити, но от тази тема никога не може да се избяга, така че в усилието на Деканското ръководство ще влиза задължително и този елемент, оптимизирането на разходите там, където това е възможно. И отново като приоритет – активна дейност в областта на следдипломната квалификация, т.е. продължаваме в тази посока, в която вече сме започнали. Този слайд е същият като от миналогодишния отчет, тъй като нашите ръководни принципи не са се променили оттогава: информираност, диалогичност, справедливост и академично достойнство. Мисля, че не е нужно да ги сменяме.

Като завършек ще кажа просто няколко думи. Наистина, постигнахме много през изминалата година. Радват ме обаче не толкова самите резултати, а това, че трудните задачи мобилизираха интелектуалните сили и енергията на колегията. Проблемите и трудностите не ни разделиха, а ни накараха да общуваме повече помежду си, да търсим заедно път към решенията. Задачите подобриха комуникацията между катедрите, преподавателите и Деканското ръководство. Надявам се този дух на работеща заедност

да се запази и занаят. Ще се придържаме към основния принцип, който съм заявявал пред Вас и преди: откритост и диалогичност при максимална взаимна информираност. Това е начинът да се справим с променящата се ситуация – не поотделно, не всеки сам за себе си, а заедно като научна, професионална и човешка общност. Благодаря за усърдието, професионализма и колегиалността на всички комисии и работни групи, формирани през годината, благодаря на членовете на Факултетния съвет за разбирането и принципността във вземането на трудни решения. Благодаря на Ръководителите на катедрите, които с готовност се отзоваваха на поредната спешна задача или справка, искана от тях, благодаря на инспекторите, през които минава цялата нова технология на администриране и отчетност, на редакторите и системния администратор на Факултета, благодаря на Директора на летния семинар проф. Карагъзов за поддържането на това така важно звено за събуждането на интереса към българския език и култура, благодаря на моите колеги Заместник-декани, с които заедно търсехме и намирахме решения на проблемите, благодаря на всички Вас за професионализма и колегиалността, които винаги сте проявявали.

Доц. Маргарита Младенова: И ние благодарим на г-н Декана за сбитото представяне на неговия Отчетен доклад и сега преминаваме към втора точка от дневния ред: Обсъждане на отчетния доклад на Декана и Деканското ръководство на Факултета за изминалата учебна година. Имате думата, колеги. Ако някой от Вас чувства, че нещо важно е пропуснато, не е отбелязано, сега е моментът да допълните, да добавите, ако Ви вълнува нещо, което предстои и за което не знаем. Доц. Валентин Гешев иска думата.

Доц. Валентин Гешев: Уважаеми колеги, ще започна с това, че убедено ще гласувам „за” приемане на Отчета на Деканското ръководство. Очевидно е, че то се бореше през изминалата година и полагаше усилия да защитава интересите на Факултета и на обучението по специалностите в него с правилни цели и по правилен начин. Искам да се изкажа по един от засегнатите проблеми и не толкова пряко във връзка със самия доклад, който и в пълната си версия, и в представената тук версия, беше аналитичен, откровен, информативен. Искам да засегна въпроса отново за учебните планове. Разбира се, конкретно аз ще го поставя пред Факултетския съвет, където му е мястото да се решава наистина, но: два свързани с тях проблема - проблемът за колегиалността, капсулирането, и проблемът за професионалното отношение към понятието „филология” и идеята за филологическото образование. Аз бях деен член в неофициалната група към славистичните катедри, която подготви приетият вече нов учебен план и мога да кажа, че през цялото време Деканското ръководство ни подкрепяше, разбираше в тази наша неофициална, но необходима дейност. Колеги обаче от други катедри решиха малко да се капсулират и да изпозват момента, и да въведат промени, за които аз също гласувах, просто защото няха сили да чета версиите, предоставени ни наистина и евентуално да възразя тогава. Ще възразя сега, впоследствие пред Факултетския съвет. Става дума за учебния план по „Руска филология”, където сравнителната граматика на славянските езици, която все пак е основна дисциплина в един славистичен факултет, е понижена в ранг от „задължителна” в „избираема”. И става дума не за нещо друго, а за 30 часа лекции. Не

знам какви точно проблеми решиха колегите, които са предложили тази промяна и останалите от двете катедри, които са ги подкрепили и не са се противопоставили, но ми се струва много нецелесъобразно да принизяваме основни дисциплини по ранг. Примерно „Общо езикознание” да бъде от еднакъв ранг с някаква профилираща дисциплина, да речем „Речев етикет в обслужването на туристи” или нещо такова. И едните, и другите са необходими, но някои са необходими като основа за всички, а други – като профилиращи. Когато работихме върху новия учебен план на „Славянска филология”, нито един от работната група нито за миг не си помисли да намали часовете на колеги от други катедри от Факултета, нито пък да ги понижи в ранг. Оказва се, че за колегите от други катедри това не е проблем. Просто искам да знаете това мое лично отншение, както и че ще направя постъпки това да се промени, ако, разбира се, има воля във Факултета. Освен това не само че е неколегиална постъпка, но според мене, това вече си е лично мое мнение, тя е и непрофесионална. Ние съществуваме и все още събираме студенти. Не говоря за „Българска филология”, която я има и в други университети. Останалите специалности на практика вече останаха само в нашия факултет от цяла България. Примерно славистиката като филология в истинския смисъл на думата. Балканистиката също. Филолозите са последната надежда на обществото, че простотията и ниската езикова култура в публичното пространство ще може да бъде преборена. Как ще се преборят с това самите филолози, когато нямат фундаментални знания? На мене ми се е случвало, и то още преди 50 години състудентки да ми правят забележка, че не трябвало да казвам „деветка” и „десетка”, а „девятка” и „десятка”. Това и досега се случва на други хора. Тези състудентки бяха англицистки, разбира се, и това им е простено. Обаче, човек, който е завършил нашия Факултет и да може да се измъкне от 30-те часа „Сравнителна граматика” и да не знае защо в нормативните речници на българския език има само форма „деветка” и „десетка” и защо това е така и трябва да е така, това вече е непростимо. Както е непростимо да слуша човек по сериозни научни канали по телевизията за кралицата на Сава, вместо за Савската кралица. Филологът трябва да бъде малко от малко и енциклопедист. Той превежда, той адаптира чуждата информация за българската аудитория. Не може един български русист да може да избегне тия 30 часа „Сравнителна граматика”. Това беше моето изказване. Извинявайте, че се отклоних от конкретната тематика на доклада. Мисля, че ясно изразих отношението си към него. Благодаря за вниманието.

Доц. Маргарита Младенова: Благодаря на доц. Гешев за изказването. Други желаещи за изказване? Проф. Татяна Ангелова.

Проф. Татяна Ангелова: Аз ще се възползвам тук от микрофона, който ми предложиха и мисля, че няма да Ви затрудня. Може би отпред ще застана, за да не Ви карам да се обръщате. Искане ми се да започна с това, че подкрепям тази изразена оценка за аналитичния и информативно наситен доклад. Докладът отразява реално това, което наблюдаваме. Обективен е и в това отношение изпитвам удовлетворение, че се прокарва една последователна политика да има прозрачност. На мен ми се иска да поставя акцент върху това, че беше намерено едно работещо решение за славянски филологии. По принцип това е и мое поведение – предпочитам да търся намиращи

решения действия и в този смисъл ми се ще да подчертая, че не беше лесна борбата за педагогическа правоспособност на „Славянски филологии“. Искам добре да бъде разбрана. Не става дума за часове, а става дума за прагматика, защото много наши колеги-слависти работят в чужбина, има магистри, които работят, преподават български, включително в Люксембург. Хората, които преподават в нашата магистърска програма знаят това. И в такъв смисъл, тази борба не е просто борба за часове, а е кауза за това да се преподава български език и то да се преподава добре, качествено. И аз държа да изкажа удовлетворение, че намерихме общ език с Катедрата по славянско езикознание, по славянски литератури, на доц. Ина Христова, на доц. Албена Стаменова, на Деканското ръководство. Не крия, че и аз предприех стъпки, за да намерим такова работещо решение и държа да изкажа моето удовлетворение. Искам ми се само няколко думи да кажа за работата на атестационната комисия. Нека да кажа – не е лека работа. Доволна съм, че можахме да намерим общ език с колегите, можахме да намерим решение на казуси, които изникнаха и ми се иска да поставя акцент на тач добронамереност и академична колегиалност, която успяхме да запазим по време на дългия процес на атестиране и да изкажа благодарност на колегите, които съдействаха за това да съберем данните. Това е, което ми се иска да кажа и се надявам да търсим работещи решения, действия и поведение и ми хареса последната фраза за академичното достойнство. Каквото и да говорим, колкото и шаблонно да звучи, това е нещо важно за всички нас. Благодаря Ви за вниманието.

Доц. Маргарита Младенова: И аз благодаря на проф. Татяна Ангелова. Други желаещи за изказвания? Проф. Маргарет Димитрова.

Проф. Маргарет Димитрова: Аз благодаря за прекрасния Доклад. Също така подкрепям изказването на Валентин Гешев, че сравнителната граматика е изключително важна за всички специалности в нашия факултет, може би без „Балканистика“. Но сега искам да кажа за нещо съвсем различно, а именно да благодаря на Деканското ръководство за подкрепата, която то оказа за годишника на нашия Факултет. При предишното ръководство на Издателството за 2015 и 2016 г. имаше забавяне на издаване на томове, а те бяха напълно готови и за това лично искам да благодаря на колегите, на Декана Бойко Пенчев и на Заместник-декана Гергана Дачева, които намериха механизмите, за да ускорят този процес. За голяма наша радост при новото ръководство на издателството последният том, тома 2017, вече е готов. Искам да благодаря и на Заместник-декана проф. Петя Осенова за това, че тя помогна годишникът да бъде вече сред индексирани издания. Единствената възможност за това беше да се включи в Централноевропейската библиотека. Сега може да го видите сред реферирани и индексирани издания в списъка, който НАЦИД е обявил. Не навсякъде този списък го приемат, но например Фонд „Научни изследвания“ разбрах, че го приема, така че тук, също още една благодарност искам да изкажа на Николай Папучиев, който безвъзмездно се зае с неговото слагане в СЕЕОЛ. Разбира се, благодаря на всички членове на редколегиата, които работиха върху всички текстове и на всички, които решиха да публикуват. Призовавам Ви за следващата година да си дадете своите материали, които могат да надвишават като брой страници обичайните материали и последната ми благодарност, но не най-маловажна по

значение, а напротив – на едно от първите места: бих искала да благодаря на Елка Миленкова за перфектната редакторска работа върху годишника. Благодаря.

Проф. Маргарита Младенова: Благодаря на проф. Димитрова. Други желаещи заизказвания, има ли? Видяхме от Доклада на Декана, че нашето другаруване със системата „Excel” е перспективно, така че всички рано или късно трябва да навлезем в тази система, колкото и досега да не сме подготвени психически, пък и самата система, както видяхме се осъвършенства непрекъснато. Има ли още желаещи колеги за изказвания? Не виждам. В такъв случай предлагам да гласуваме прекратяване на изказванията. Моля, който е съгласен да прекратим изказванията по Доклада да гласува. Против има ли? Няма. Въздържали се. Също не виждам.

За: 129

Против: 0

Въздържали се: 0.

Доц. Маггарита Младенова: В такъв случай преминаваме към трета точка от дневния ред: приемане на Отчетния доклад на Декана и Деканското ръководство на ФСФ за периода 2016-2017 г. Моля, тези от Вас, които са съгласни да приемем Отчетния доклад на Декана,и Деканското ръководство да гласуват. Благодаря Ви. Против има ли? Не виждам. Въздържали се? Струва ми се, че няма.

За – 119

Против – 0

Въздържали се – 0

Доц. Маргарита Младенова: Благодаря Ви, колеги, можем да отчетем, че Докладът на Декана е приет с единодушие и дори с аплодисменти. Остава ни предпоследната точка: избор на нови членове на Факултетския съвет от квотата на докторантите. Дотук имаме едно предложение,, докторантката Борислава Иванова. Тук ли е ? Станете да Ви видим. Благодаря. Има ли други предложения? Предложението е направено от колегите докторанти. Имаме ли други предложения? Не виждам. В такъв случай, подготвена е бюлетина за гласуване, и тъй като става дума за нашия Факултетски съвет, трябва да гласуват всички членове на Общото събрание, които присъстват. След това обаче ще трябва да проведем още едно гласуване, както Ви обявих в началото – гласуване за двама души нехабилитирани преподаватели от нашия Факултет, които да представляват групата на нехабилитираните преподаватели от нашия Факултет в Общото събрание на Университета. Тъй като това гласуване се провежда в рамките на съответните общности, за него ще гласуват само колегите нехабилитирани преподаватели. В регистрационните бюра има отделен списък, по който те ще вземат бюлетините. В подготвената бюлетина са включени всички колеги нехабилитирани преподаватели, които все още не са избрани като наши представители в университетското Общо събрание. Молбата ми е да се гласува за двама души, тъй като те са 46 или нещо

от този порядък. Нямам в момента бюлетината пред себе си. Ако не се избере нито един или само един, а не двама души, с 50% +1 глас, ще се наложи да се извърши допълнително гласуване, балотаж, който да се извърши на място в Деканата. В бюлетината са включени 42 колеги, четирима от които са в дългосрочен отпуск. Ние нямаме право да ги извадим от бюлетината, тъй като отпускът не е уволнение, но имайте предвид, че тези хора, срещу имената на които пише „Н.О. от... до...” всъщност няма да имат възможност да участват в тазгодишното Общо събрание на Университета, но Ваше право. Така че, сега Ви призовавам... Извинете, г-н Декана още нещо иска да добави.

Доц. Бойко Пенчев: Само да допълня доц. Младенова. В бюлетината за представители на Факултета от квотата на нехабилитираните преподаватели са включени имената на всички онези колеги, които имат и поне 5 години стаж в Университета. Това беше изискване на Правилника. Затова младите колеги няма да видят своите имена там, но имат право да гласуват. В бюлетината липсват вече избраните и тези, които нямат пет години стаж.

Проф. Маграрита Младенова: Заповядайте в регистрационните бюра, където ще получите бюлетини. Колеги, бих искала да припомня, че гласуването става, като този, за когото гласувате остава незадраскан, а останалите се задраскват; по цялата линия се задрасква името на човека, за когото не гласувате. Колеги, след привършване на гласуване и поради изчерпването на Дневния ред се закрива Общото събрание. Резултатите ще бъдат качени на страницата на Факултета.

Протоколирал: Божана Филипова, Инспектор УД